

I N F O

Kerry Fox iz Angla za mojo mizo od 11. februarja v Sydneyu snema *The Last Days Of Chez Nous* (Jan Chapman Prods.), režiser je Gillian Armstrong, soigralca pa Bruno Ganz in Lisa Harrow

* * *

Režiser Carl Schenkel (*Dvigalo v okvari, Steklena tišina*) v Vancouveru že dva meseca snema film *Knight Moves*, v katerem igrajo Christopher Lambert, Diane Lane, Tom Skerritt, Daniel Baldwin in Ferdy Mayne

* * *

Robert De Niro je izvrši producent in glavni igralec v filmu *Mistress* (Tribeca Films), režiser je Barry Primus, igrajo pa še Martin Landau, Danny Aiello in Eli Wallach. Pedro Almodóvar je 18. aprila v Madridu začel snemati film *Visoke Pete* (El Deseo/CIBY 2000 Prods.), v katerem nastopajo Victoria Abril, Miguel Bosé, Marisa Paredes

* * *

4. aprila so v Los Angelesu začeli snemati *House Party 2*, »sequel« lanskoletne »neodvisne« uspešnice; režirata George Jackson in Doug McHenry, od igralske ekipe iz 1. dela pa je očitno ostal le A. J. Johnson

* * *

Norman René (Dolgoletno prijateljstvo) je 8. aprila začel snemati *Prelude to A Kiss* (Fox/Gruskoff-Levy Prods.), scenarij je (po svoji igri) ponovno napisal Craig Lucas, igrajo pa Alec Baldwin, Meg Ryan in Patty Duke

* * *

Diane Keaton bo režiserka in igralka glavne vloge v filmu *Secret Society* (Symphony Pictures/Blue Ridge-Filmtrust), njeni soigralci pa bodo Martin Sheen, Charlie Sheen in Emilio Estevez

* * *

Universal je pridobil pravice za film *Pure Luck* (Silver Lion prod.) premiero načrtujejo v poletni sezoni; Francis Veber je izvršni producent te pustolovske komedije, ki je »remake« njegovega filma *Le Chevre*, režira Nadia Tass (Malcolm), igrata pa Martin Short (ki je gl. vlogo igral tudi v »remakeu« Vebrovega filma *Les Fugitifs*) in Danny Glover

* * *

IZGANJALEC DUHOV III

THE EXORCIST III

■ ■ □ □ □

režija: William Peter Blatty
scenarij: William Peter Blatty po svoji noveli Legion
fotografija: Gerry Fisher
glasba: Barry DeVorzon
igrajo: George C. Scott, Ed Flanders, Brad Dourif, Jason Miller
proizvodnja: 20th Century Fox, ZDA, 1990

The Exorcist III je nastal v času, ko prihaja do nenavadnega preobrata na področju ved, ki so si dolgo prizadevale resno proučevati tematiko, ki jo ta film obravnava. Še pred nekaj leti si noben parapsiholog, ki bi kaj dal nase, ne bi drznil pojavov na spiritističnih seansah, duhov in prikazni, poltergeistov in posesij razlagati drugače kot s statistično dokazljivimi paranormalnimi sposobnostmi (telepatija, prekognicija, psihokineza), pa še to šele potem, ko bi izločil druge, čisto »naravne« možnosti. Danes pa ni več povsem tako. Značilen primer predstavlja Britanec Colin Wilson, precej cenejši avtor s tega področja (prim. knjige *The Occult* (1971), *Mysterium* (1978), ki nikoli ni dajal ravno vtisa lahkovernosti in prav on v svoji najnovejši knjigi, *Beyond the Occult* (1988) zagovarja stališče, da nobena parapsihološka teorija (vključno z njegovimi) doslej ni uspela zadovoljivo razložiti zgoraj navedenih pojavov v zvezi z duhovi iz preproste razloga, ker nihče (tudi sam ne) a priori ni hotel upoštevati najbolj preproste možnosti, namreč da duhovi — obstajajo. Ameriški novinar Laurence Gonzales po drugi strani zgroženo piše (*Satanic Panic*) o porastu psihiatričnih pacientov, ki trdijo, da so žrtve satanistov, da so bili priče ugrabitvam, ritualnim umorom, žrtvovanju otrok in kanibalizmu. Profesionalci pa, ki naj bi te paciente zdravili, jih ne obravnavajo kot žrtve histerije ali blodenj, temveč tudi sami verjamejo v zgodbe o skrivnem satanističnem kultu, katerega pripadniki naj bi na leto obredno umorili na tisoče ljudi in o epidemiji satanizma pišejo študije v svojih strokovnih publikacijah.

Jung bi najbrž dejal, da naše kolektivno nezavedno iz globin podzavesti prodira na površje.

Preden se lotimo Blattyjevega filma, ni odveč obuditi spomin na prva dva dela. *The Exorcist* (1973) Williama Friedkina je bil posnet po predlogi Williama Petra Blattyja (tudi producent in scenarist filma); ta je svoj roman zasnoval na poročilu o eksorcizmu, ki je bil izveden leta 1949, obsedeni otrok pa v resnici ni bil ženskega, temveč moškega spola. Friedkinov film je še danes učinkovit, najboljše pa so začetne sekvence, ki kažejo očeta Merrina (Max Von Sydow) med izkopavanji v Iraku. Čeprav v filmu njegovo ime ni nikoli izgovorjeno, so primerjalni religiozologi (in seveda asiriologi) lahko v artefaktu, ki ga najde oče Merrin — in kasneje tudi v kipu — spoznali značilno podobo mezopotamskega hudiča Pazuzuja. Ta obsede 12-letno Regan MacNeil (Linda Blair). Ni povsem pojasnjeno, zakaj je obsedel prav njo, zdi pa se, da je to posledica njenih spiritističnih igric (v enem od kadrov vidimo njen »Ouija Board«). Pazuzuja izganjata oče Karras (Jason Miller) in oče Merrin. Slednji med obredom umre, ko mu odpove srce, oče Karras pa nato »sprejme« Pazuzuja vase in se v naslednjem trenutku skozi okno vrže v smrt. *The Exorcist* je z 89.000.000 USD čistega izkupička v ZDA še vedno eden najuspešnejših hororjev vseh časov in je imel izjemno vpliv na nadaljnji razvoj te zvrsti.

V 2. delu, *Exorcist II: The Heretic* (1977), ki ga je režiral John Boorman, Pazuzuja končno poimenujejo z njegovim praviim imenom. Izkaže se, da še vedno obseda sedaj že 17-letno Regan. Izganjalec je oče Lamont (Richard Burton), ki ga — podobno kot Karrasa — dajejo verski dvomi. Obstajata dve verziji filma: v skrajšani, ki so jo kasneje prikazovali v kinematografih (po začetnem neugodnem sprejemu pri gledalcih), »heretik« Lamont (ki podleže vplivu Pazuzuja) umre v hiši MacNeilovih; na videu pa je na voljo integralna, okoli 15 minut daljša verzija, kjer Lamont ostane živ. Za razliko od 1. dela, 2. del nima spektakularnih učinkov, saj je Boormana bolj zanimala čisto manihejska dilema, večni boj med Dobrim in Zlom. Ameriški gledalci so bili — milo rečeno — razočarani,

film pa je imel 13.900.000 USD čistega izkupička.

The Exorcist III sloni na romanu *Legion* Williama Petra Blattyja, ki tokrat ni napisal le scenarija, temveč se je odločil film tudi sam režirati. Blatty s svojo inačico povsem zaobide Boormanov film, tako da je njegov *Izganjalec hudiča III* v bistvu neposredni »sequel« 1. dela, ki se dogaja 15 let kasneje. George C. Scott tu prevzame vlogo policista Kindermana, ki ga je prvokrat igriral Lee J. Cobb. Oče Karras (spet ga igra Jason Miller) je še živ (v bistvu je na silo »vstal od mrtvih«), obseda pa ga ne samo Pazuzu, temveč tudi duh psihopatskega »Gemini« morilca (Brad Dourif). Kinderman v tem boju ne more zmagati: potem ko Pazuzu pokonča eksorcista, očeta Morninga (Nicol Williamson), je edino, kar lahko stori, da ubije svojega nekdanjega prijatelja, očeta Karrasa, ki tako drugič umre, a je vsaj njegova duša osvobojena. Blattyjev *The Exorcist III* predstavlja pravi teološki traktat, z metafizičnimi dialogi in monologi, kjer se še posebej izkaže Dourif. Režiser polagoma ustvarja atmosfero vseobsegajočega Zla, pri čemer je njegova poanta, da so psihološke razlage za to Zlo v bistvu nezadostne in v neskladju z dejstvi — Zlo mora torej obstajati kot samostojna entiteta, ki ima svojo lastno bit. Komponist učinkovite glasbene spremljave, Barry DeVorzon, je sodeloval že pri Blattyjevem filmu *The Ninth Configuration* (1980), s Stacyjem Keachem v glavni vlogi. Dobra je tudi kamera Gerryja Fischera. Jasno je, da Blatty ni Friedkin in *The Exorcist III* izvirnika ne dosega. Užitek med predstavo bo zato morda večji, če film gledamo z zavestjo, da se eksorcizmi vendarle dogajajo: v petek, 5. aprila letos, so imeli tako gledalci ameriške TV mreže ABC ob desetih zvečer priložnost videti 20-minutni dokumentarček pravega, sodobnega eksorcizma. Po drugi strani prihaja film k nam ravno ob pravem času, saj premiera pade tam okoli Valpurgine noči, nanjo pa se letos navezuje še posebej slovesen jubilej, kajti na to noč pred natanko 25 leti je še danes aktivni »črni papež« Anton Sandor LaVey ustanovil svojo *Satanovo Cerkev* (The Church of Satan).

IGOR KERNEL